Mundial-helyosztók a tévében

A Magyar Televízió 1. csatornáján a következő időpontokban közvetíti az érmes helyekért folyó küzdelmeket a labdarúgó-világbajnokságról.

Szombat, 19.50 ó: a 3. helyért: Belgium—Franciaország.

Vasárnap, 19.50 ó: az 1. helyért: Argentína—NSZK.

Atlétika

Az országos serdülő atlétikai A bajnokságot Budapesten rendezték. Az SZVSE sportolói közül a gerelyhajító *Megyeri Attila* 50,54 méterrel a 7., magasugrásban *Juhász Zsolt* 1,88 méterrel a 4. helyet szerezte meg.

A szintén a fővárosban lebonyolított dr. Bácsalmási Péter-emlékversenyen *Sári Zoltán* (SZVSE) 1500 m-en 3:50.87 perccel a 3. volt *Visnyei Márta* 3000 m-en 9:30.30 perccel elsőként ért célba.

Második Csongrád megye

Bács-Kiskun, Békés, Csongrád és Szolnok megye legfiatalabb atlétái a „jövő bajnokai" elnevezésű versenyen vettek részt Szolnokon. A Csongrád megyét képviselő atléták a korábbi évekkel ellentétben most kitűnően szerepeltek, összesítésben a 2. helyen végeztek. A jó felkészülést bizonyítja, hogy a megyei versenyzők közül 16-an eddigi legjobb eredményüket értek el. Kiemelkedett a mezőnyből a 100 méteren győztes makói Igaz Hajnalka és a 4x100 méteres leányváltó, az SZVSE-s Hevesi Anikó 400 méteres eredménye, két szentesi leány, Török Anikó és a mezőny legfiatalabbja Balázs Ágnes a 800-asok versenyében. A fiúk közül Kurucsai Attila (SZVSE), Szabó László és Leczki Zoltán (Makói SVSE), valamint Fórián László (Szeol-Délép SE) neve érdemel külön is említést.

A megyei helyezettek eredményei. Fiúk: 100 m: 3. Szabó M. 12.3, 400 m: 3. Fórián, 59.9. 1500 m: 4. Bóka 4:51.8. 100 m gát: 2. Leczki 14.6, 3. Papp G. 15.8. 4x100 váltó: 4. Csongrád megye 49.9. Magasugrás: 3. Kovács 160. Távolugrás: 1. Kurucsai 552. Súlylökés: 3. Papp K. 12.68. Gerely: 3. Kurucsai 42.48.

Lányok, 100 m: 1. Igaz 13.0, 3. Barna 13.0. 400 m: 2. Hevesi 62.3. 800 m: 2. Török 2:26.3, 3. Balázs 2:26.8. 80 gát: 4. Balogh 13.9. 4x100-as váltó: 1. Csongrád megye 53.0. Súlylökés: 2. Mari 10,16. Gerely: 3. Hegyi 21,88.

Diadalív — árnyékban...

Passarella: „Pocsék világbajnokság"

Tényeket lehet szemlélni így is, úgy is. A mexikói mundial 49. és 50. mérkőzése, azaz a két elődöntő a papírformát igazolta is, meg nem is. A voksolók közül előzetesen sokan hajlottak egy argentin—francia döntőre, ám ehelyett Argentína—NSZK finálét láthatnak vasárnap.

Az eseményeken való „szemlélődés" nem akadályozta meg *Franz Beckenbauert*, az NSZK szövetségi kapitányát abban, hogy ne maradjon a valóság talaján:

— El kell ismerni: a világ legjobb együttesét vertük meg. És ha azt kérdezik, miért kerekedtünk felül 2-0 arányban, akkor csak nevet mondhatok okként: *Wolfgang Rolffét*.

Rolff nem a „pandurposzt" legkiválóbb megtestesítője, legalábbis eddig nem úgy ismerték. Mégis rábízta *Platini* őrzését!

— Kockázat nélkül nem megy. Elmagyaráztam a játékosnak: Platini biztosan fáradt már attól, hogy sorozatosan szervez. Így mást nem kell csinálnia, csak háromméteres körzetből figyelni rá. Megtette, és ezzel kihúztuk az Európa-bajnok „méregfogát".

Beckenbauer persze Rolff mellett nyugodtan dicsérhette volna *Harald Schumachert* is, aki példás hidegvérrel, olykor bravúrokkal őrizte hálóját.

— Egyre jobb a csapatom — fűzte hozzá Beckenbauer, aki 1974-ben már részesedett a világbajnoki győzelem örömében. Akkor játékosként, csapatkapitányként.

Az argentin—belga csata előtt azt mondta: jobb lenne, ha a dél-amerikai riválissal néznének farkasszemet a döntőben! És most?

— Belgium ugyanúgy elfáradt, mint a franciák. Persze Maradonára ügyelni, ez valóban idegőrlő feladat. Ebben mentek tönkre a második elődöntőben *Geretsék* — idegileg... Hogy félek-e Argentínától? Nem tudom. Van még idő arra, hogy mérlegre tegyem érzelmeimet.

Henri Michel azon kesergett, hogy évek — és előtte *Michel Hidalgo* — munkájával összekovácsolt „szupercsapata" ment 90 perc leforgása alatt veszendőbe.

— Nincs kétségem afelől, hogy a gárda fele búcsút mond a válogatottságnak — mondta a francia kapitány. — Nem hibáztatok senkit a vereségért, hiszen voltak helyzeteink, de azok kihasználása nem sikerült. Ha csak ötven százalékkal több a szerencsénk, mint ahogy például Brazília ellen volt, akkor más a végeredmény.

— A sors furcsa tréfája, hogy *Joel Bats* kapus — a Brazília elleni találkozó hőse — *Brehme* szabadrúgásánál egyszerűen kihagyott. Végzetes dolog egy ilyen fontos csata első félidejében gólt kapni. Főleg ilyet...

A színes, ötletes játékmodor tehát léket kapott, a Diadalív árnyékába került. Franciaország — Dánia után — a második olyan „játékos" gárda, mely előtt elhúzták a mézesmadzagot, de az igazi örömtől megfosztotta egy fegyelmezett, rendkívül szigorú védelemmel rendelkező, a kapott taktikát maradéktalanul betartó kollektíva.

— Ha döntősök vagyunk, ha nem, nekem nem tetszik ez a vb, sőt pocséknak is nevezném — mondta a kórházi ágyon *Daniel Passarella*, az argentin együttes védője, aki gyomorfekély miatt maradt ki a csapatból. — Ez lett volna a harmadik világbajnokságom, de talán nem is sajnálom, hogy csak néző maradtam. 1978-ban, amikor aranyérmesek lettünk, sokkal nagyobb élvezet volt a játék. Manapság már nem annyira az igazi csapatteljesítmény dominál, egy-egy nagy egyéniség mondja ki a döntést. Persze, az gyógyír a betegségemre, hogy az egyik ilyen „uralkodó" csillag éppen argentin, és *Diego Maradonának* hívják.

Ha Passarella színvonalcsökkenésről beszél is, azt azért, nem vonhatja kétségbe, hogy honfitársaink Belgium elleni találkozója olykor valóban veretes küzdelmet hozott. A belga „vörös ördögök" ugyanúgy a meglepő kontrajáték sikerében hittek, mint korábban a Szovjetunió és Spanyolország elleni sikerükkor. Ám ez a kontra most nem jött be. Főként azért, mert *Jan Ceulemans*, az eddigi mundialjátékok belga karmestere szürke volt.

A hős ezen az összecsapáson is Diego Maradona volt. Az argentin tízes jelenleg egy „ötösnél" tart. Meglesz-e a hatodik gól, amivel utolérné az angol *Gary Linekert*?

— Nem rossz, ha az ember gólokat rúg, de hadd hívjam fel a figyelmet a belgák elleni meccs egy momentumára. A hajrában *Pfaffon* is túljutottam egy alkalommal. Vihettem volna még befelé, és ott az üres kapu. De én *Valdanót* választottam, vele akartam gólt rúgatni. Mindegy, hogy kié a gól, csak argentin legyen! Világbajnokok lehetünk, ha ugyanolyan kollektív szellemben játszunk tovább, mint eddig.

Argentína kedvence tanítanivalóan helyezkedik ezen a mundialon. Az első mérkőzéseken még vállalta a közelharcokat, de Anglia és Belgium ellen is inkább a félvonal tájáról indulva, lendületből kereste a gólt. Bebizonyosodott: nemcsak a 16-os környékén tud életveszélyes helyzeteket teremteni önmagának, de hatalmas, robbanásszerű vágták végén is célba ér. Amihez persze kellenek azok a pontos lövések, melyek jellemzik őt Mexikóban.

— Nem akartunk semmit sem kierőszakolni Belgium ellen — mondta Carlos Bilardo, az argentinok szövetségi kapitánya. — Azt mondtam játékosaimnak: józanul várjanak, ne rohanjanak neki a védelemnek, mert életveszélyesen értik az ellenvágások mesterségét.

Akik még többre vágynak

Bajnoki címek után a BEK-ben is sikert remélnek a Szeol-Délép SE női tekézői

Aranyos tekézők. A szó legszorosabb értelmében azok a Szeol-Délép SE NB I-ben negyedszer — háromszor „zsinórban" — bajnokságot nyert csapatának játékosai, hiszen közülük *Lőrinczné Naschitz Katalin, Vidács Györgyné* és *Kovácsné Kis Erika* a minden idők legjobb magyar szereplésével zárult müncheni teke-világbajnokságon aranyérmes női csapatunknak is erősségei voltak. A bajnoki év és a ráadás tehát a lehető legjobban végződött a *Tóth Zsolt* vezető edző által irányított társaságnak.

Pedig a kezdet nem sok jót ígért. Bizonytalanság vette körül a csapatot a Szeol AK és a Délép SC egyesülését követően, nem lehetett tudni, de még sejteni sem, hogyan alakulnak majd a dolgok. Az ügyért buzgolkodók, élükön *Óvári György* szakosztályvezetővel, nem kis harcot vívtak azért, hogy az erők ne forgácsolódjanak szét, s olyan minőségi szakosztály jöjjön létre, amely a nemzetközi porondon is méltóan képviseli a szegedi hagyományokat. A múlt ugyanis kötelezett, és kötelez ma is. Az építősök, három bajnoki címmel és sikeres BEK-szerepléssel a hátuk mögött, a fúzió után is hasonló folytatást akartak. Vágyuk, mint ismeretes, valóra vált, a csapat újból bajnok lett, az Európa Kupában pedig bronzérmesként végzett.

— Eleinte döcögött a szekér, mi sem tudtuk elkerülni a buktatókat — idézte a múltat a vezető edző. — Nincs mit tagadni, nehezen rázódott össze a társaság. Más szokások és edzésmódszer honosodott meg nálunk, másként készültek a kék-feketéknél. Ezért — ezt szeretném kiemelni — s nem személyi ellentétek miatt rajtoltunk rosszul tavaly ősszel.

Ami azt illeti, tényleg fejre állt a papírforma, mindjárt az első találkozón. Nem sokkal a BEK-mérkőzés előtt — igaz, jó játékkal — vereséget szenvedett az együttes, ami igencsak megrendítette önbizalmát. A következő összecsapáson, a helyi rangadón a Postás ellen, már remegő kézzel gurítottak a lányok, s újabb kudarc lett a vége. Meg is kondult a vészharang, az okoskodók nem hagyták ki a ziccert: „Na ugye megmondtuk, a »vegyítésből« nem sül ki semmi jó!" Szerencsére a lányok alaposan rácáfoltak a rosszindulatú kibicekre, a tavaszi 9. fordulóig nem találtak legyőzőjükre, így mindössze 3 vereséggel felállhattak a képzeletbeli dobogó legmagasabb fokára.

— Annyit, mint ezek a lányok, túlzás nélkül állítom, sehol, egyik klubnál sem gyakorolnak — ecsetelte sikereik titkár Tóth Zsolt. — Elhitték, van értelme a gyötrődésnek, de az eredmények is bizonyítják, mégpedig fényesen, érdemes verejtékezni az edzéseken. Mást ne mondjak, a foglalkozásokon kétszázakat gurítanak — annyit, mint a férfiak mérkőzéseken! —, de az erőnléti munkát sem hanyagoljuk el. Persze azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy jó képességű tekézőkkel, világbajnokokkal dolgozhatok. Olyan sportemberekkel, akik nemcsak óhajtják a sikert, de tesznek is azért, hogy minél magasabb csúcsokat érhessenek el.

Az eredményeket említve talán az sem mellékes, hogy a bajnoki címen túl, mi mindennel büszkélkedhetnek még a Szeol-Délép SE tekézői. Lőrinczné Naschitz Katalin két aranyérmet hozott haza a bajor fővárosból, az egyiket a csapattal, a másikat párosban érdemelte ki, s ő volt a II. nemzetközi magyar bajnokság győztese is. Vidács Györgyné szerepelt a világbajnok magyar csapatban, párosban ezüstérmes volt, a magyar párosbajnokságon Kovácsné Kis Erikával a legjobbnak bizonyultak. Kis Erika szintén tagja volt a világbajnok válogatottunknak, párosban elnyerte a Trofeo Jugoszlávia címet, s a Romániában rendezett Kárpát Kupa versenyen is elhódította az elsőséget. *Sáfrány Mihályné* és *Szabó Istvánné* a magyar bajnokságon párosban bronzérmet szerzett, *Szabó Lídia* és *Csonka Zsuzsanna* az ifjúsági válogatottban is bemutatkozott már. A bajnokságot nyert csapat sikeréhez — az említetteken kívül — *Cserhalmi Julianna, Óhátné Szombathelyi Erzsébet, Bödöné Mracskó Annamária, Rendes Miklósné* és *Fodor Gabriella* is hozzájárult teljesítményével.

— Elérni valamit mindig könnyebb, mint megtartani — fejtegette jövőbeni elképzeléseiket a fiatal szakember. — Kimondhatatlanul büszkék vagyunk az elértekre, de ez már a múlt. Fejlődni akarunk, újabb sikerekre vágyunk! Októberben Szegeden lesz a Bajnokcsapatok Európa Kupája, Élni fogunk az alkalommal. Ahogy ismerem a lányokat, nem elégszenek meg a Zágrábban legutóbb kiharcolt 3. hellyel!

Gyürki Ernő

Kisistók, Hegyeshalmi és Major a KNDK-ba készül

Néhány nappal ezelőtt érkezett haza a Szovjetunióból a magyar ifjúsági labdarúgó-válogatott. Az együttes Szuhumiban először 1-0-ra, majd 2-0-ra legyőzte az UEFA-torna győztes szovjet válogatottat. Hasonló sikert még nem ért el magyar ifiegyüttes a Szovjetunióban.

— Nagyon jól játszott csapatunk — mondta *Piski Elemér* edző, majd így folytatta: — Válogatottunk összteljesítményét magasra értékelték a vendéglátók is. Futógyorsaságban, gondolkodásban felülmúltuk ellenfelünket!

Jó ezt a véleményt most hallani, amikor nagyválogatottunk a mexikói vb-n „leszerepelt". Jó hallani, amikor a sikercsapatban három szegedi fiatal is szóhoz jutott, mégpedig *Kisistók András, Hegyeshalmi Tibor* és *Major László!* Biztató ez, hiszen *Sárosi László*, a Szeol-Délép SE edzője a jövő csapatát akarja építeni az új bajnoki szezonban, mivel a régiek közül a bizalmat sokan eljátszották!

A három szegedi fiatalra számít az ifjúságiak edzője — egyébként a 2-0-ás mérkőzésen Kisistók és Hegyeshalmi lőtte a két gólt — és június 30-tól július 4-ig Fonyódon edzőtáboroznak, majd július 7—12-ig a Népstadionban, aztán másnap eluutaznak a Koreai NDK-beli Hamhunba, ahol az IBV-t rendezik.

B. L.

Móra Ferenc Tsz felkínál eladásra nagy mennyiségű

előnevelt csirkét

Érdeklődni: Csányi Istvánnénál, a tsz I. üzemegységében. Telefon: 61-074.

Számítógépes góltató

Június 28-án és 29-én, a labdarúgó-vb utolsó két napján jelentkezik legközelebb a televízió Hétvége című műsora. A 3—4. helyet eldöntő szombati mérkőzésre, valamint a vasárnapi döntőre ingyenes számítógépes góltató játékot hirdet a Magyar Televízió, a Képes 7 szerkesztősége, a Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat, valamint a Hírlapkiadó Vállalat. A számítógép segítségével már 20—25 perccel a mérkőzés vége után eldől — és Ön azt láthatja a saját képernyőjén —, hogy a helyesen tippelők közül ki a szerencsés nyertes, kinek jut a színes tv-készülék, az értékes számítógép, vagy a fődíj, a Dácia gépkocsi.

Játszani 2-féleképpen lehet:

Tippelhet írásban az e sorok melletti szelvényen, amire a 3—4. helyért Belgium—Franciaország, az 1—2. helyért Argentína—NSZK párosítást kell figyelembe venni! A kitöltött szelvényeket — az elgondolt végeredmény és személyi szám feltüntetésével — a Sajtóház (Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. sz.) ajtajában elhelyezett ládába kell bedobni ma, pénteken reggel 8-tól este 8 óráig.

Telefonon a 170-333-as budapesti telefonszámon pénteken este 8-tól, szombaton este fél 8 óráig lehet bemondani a tippeket és a személyi számot. Szombaton este fél 8 után már csak a vasárnapi döntőre fogadnak el eredményt.

LABDARÚGÓ VB **TIPP-SZELVÉNY** MEXIKÓ '86

Személyi szám

A 3. helyért: :

Az 1. helyért: :